

Als de wereld je niet bevalt, creëer er dan zelf een

Posted on 13/1/2018

Vanmiddag ben ik met mijn vrouw en dochter naar de film *The Greatest Showman* geweest. Het gaat over het leven van Phineas Taylor Barnum. Ik zal niet te veel verklappen over de film maar ik kan u wel vertellen dat het groots en meeslepend is. Ik heb er erg van genoten. Sterker nog, ik was echt geraakt door het leven en de ideeën van deze man die aan de wieg heeft gestaan van het beroemde Circus Barnum. Deze man had een droom. Hij bekeek de wereld en de mensen en zag meer dan de meeste anderen. Hij zag mogelijkheden en talenten. Hij creëerde zijn eigen werkelijkheid en dat raakte me want dat is wat ik ook dagelijks doe en dan bedoel ik niet alleen tijdens het schrijven van mijn boeken. Natuurlijk, tijdens het schrijven schep ik mijn eigen wereld en creëer ik mijn eigen waarheid maar ook in het dagelijks leven doe ik dat. Als tijdens een grijze herfstdag onze tuin er mistroostig en somber bijligt dan plaats ik daar in mijn hoofd wat zingende elfjes of grazende eenhoorns in. U moet eens weten hoe een tuin daarvan opknapt.

Als u tijd en gelegenheid heeft dan moet u deze film echt gaan zien. Het is een mengeling van show en drama maar is dat niet wat het echte leven ook is. Weet u wat Barnum deed, hij gaf mensen een kans. Mensen waar niemand naar omkeek. Mensen die door anderen waren uitgekotst omdat ze afweken van de grijze massa. Mensen die door anderen verstoten waren, die liet hij optreden in zijn circus. Natuurlijk, hij deed dit uiteraard ook om er geld mee te verdienen maar hij gaf hen daarmee wel iets wat ze nooit hadden gekend. Hij gaf ze een doel, een leven, een familie en een thuis onder het motto: als ze toch al om je lachen dan kan je ze daar beter flink voor laten betalen.

Het zette mij wel aan het denken. Is er veel veranderd sinds de tijd waarin Barnum leefde? Kennen wij nog freakshows waarin mensen die afwijken worden tentoongesteld? Niet op de manier zoals dat in de 19^e eeuw gebeurde maar dat komt niet omdat wij zoveel beschaafder zijn geworden. Mensen die lichamelijk- of psychisch afwijken van wat 'normaal' wordt beschouwd zijn er nog steeds en ik reken mijzelf daar ook onder. Als ik zie hoe het er tegenwoordig in de wereld aan toegaat dan denk ik wel eens dat de 'normaal' niet meer bestaat.

Nee, echte freakshows hebben we niet meer waarin we mensen letterlijk tentoonstellen. Hoewel, we kijken op televisie en internet maar wat graag naar het leed en ongemak van anderen. Dat heet tegenwoordig reality-tv. En dat gaat ver hoor mensen. Denk maar eens aan wat er gisteren bijvoorbeeld met Samantha de Jong alias Barbie is gebeurd. Wat dat betreft is er niet veel veranderd. Ik denk zelfs dat het alleen maar slechter is geworden. Mensen worden tentoongesteld op televisie en van enige nazorg is geen sprake. Wat dat betreft had Barnum het beter voor elkaar. Hij deed het misschien dan ook alleen maar voor het geld en voor de show maar hij had wel hart voor zijn artiesten.

Tja, mensen zullen niet snel veranderen. Toch probeer ik me dagelijks in te zetten om een stukje begrip te weken voor mensen met een psychische kwetsbaarheid. En weet u waarom? Misschien wel omdat ik net zoals Barnum een droom heb.